

(Nadaljevanje s 1. strani)

organizacijo uprave za reševanje zadev, ki so v pristojnosti občine. V kolikor bi pri organizaciji uprave prišlo do združevanja tudi v tej smeri, je to lahko le pot družbenega dogovarjanja, ne pa pot diktata in teptanja ustavnih pravic, ki jih ima skupščina občine.

Pri iskanju samoupravih reševanj skupnih zadev ljubljanskega območja se zato ne smemo bati in izogibati družbenega dogovarjanja kot pomembnega faktorja sodobnih integracijskih procesov v naši družbi. V obliki družbenih dogovorov so ljubljanske občine že doslej uspešno reševale mnoga skupna vprašanja mesta in zato ni razloga, da ne bi prav družbeno dogovarjanje bilo ena od osnov naših novih statutow, ne glede na to, da ne predstavlja formalnega pravnega vira. Toda obenem se deetatizacijo se uveljavljajo tudi nove pravne osnove za sestavljanje družbenih aktov. Če se spreminja samo država, se nujno mora spreminjati tudi pravo in dobivati samoupravni značaj.

Ob koncu še nekaj besed o skrbi za enakopravni položaj občanov na ljubljanskem območju, ki naj ga zagotovi nova komunalna ureditev. Tudi tu gre verjetno samo za iskanje primerne izhodiščne točke za doseg čimvečje centralizacije in koncentracije odločanja. Teško je govoriti, da sta prebivalec barake in prebivalec moderne bloka, oba soseda in naša občana, v enakopravnem položaju, oz. da jim bo enakopravnost prinesla reorganizacija komunalnega sistema v Ljubljani. Brez večanja materialne baze našega življenja in dosledne ureditve nagrajevanja po delu ter doslednega zajemanja prispevkov za skupne potrebe po načelu: večji dohodek, večji prispevek družbi, ter brez poglobljene samouprave, še taka reorganizacija komunalnega sistema ne bo prinesla dejanske enakopravnosti občanov. Tudi si je težko predstavljati, da bi to enakopravnost samo z reorganizacijo komunalnega sistema dosegli na tako velikem prostoru, kakor je ljubljanski, s tako različnimi geografskimi in ekonomskimi strukturami. Prebivalec Topola nikoli ne bo v enakopravnem položaju s prebivalcem ožjega središča mesta. Pač pa mu je treba urediti osnove za enake možnosti vsaj glede osnovnih potreb življenja in razvoja, tako glede šolstva, zdravstva, komunalnih naprav in podobno. Toda s tem smo začeli že pred leti s formiranjem samoupravnih interesnih skupnosti, tako v šolstvu, kakor v zdravstvu, na področju socialnega zavarovanja in podobno. Te samoupravne oblike je treba še krepiti in negovati. Pri komunalnih napravah pa okrepiti vlogo komunalnih delovnih organizacij na osnovi skupnega režima, ki ga bomo v primeru take ureditve, kakor jo predlagajo osnutki statutow, lahko tudi dosegli.

Seja občinske skupščine

ZADNJA seja občinske skupščine je bila predvsem posvečena razpravi o osnutku mestnega in občinskega statuta. V uvodu k razpravi je bilo ugotovljeno, da so osnutki plod nekajmesečnih razprav statutarnih komisij, ki so se odvijale v najrazličnejših strokovnih skupinah in družbeno političnih organizacijah. Gre za enotno urejevanje ljubljanskega prostora, zato je bil sporazumno z vsemi ljubljanskimi občinami izdelan vzorčni osnutek občinskih statutow, kajti nobena ljubljanska občina ne bo mogla sprejeti bistveno drugačnih tekstov razen nekaterih zadev, ki temeljijo na posebnostih občine. Prav tako je bil izdelan tudi osnutek mestnega statuta, pri katerem je bilo

Rekreacija

tudi potrebno usklajevalno delo glede na odnose, ki so precizirani v občinskih in v mestnem statutu.

V debati o osnutkih statuta je odbornik Zdravko Vidrih govoril zlasti o 112. členu mestnega statuta, za katerega smatra, da jemlje kovaču klešče iz rok in mu ne pušča ničesar. V svoji razpravi pravi, da je izkušnja pokazala, da je občinska uprava, kakor tudi občinska skupščina v mnogočem uspešna pojačati vez med občanom in občinsko skupščino. Občani so točno vedeli, kje, kako in kdaj bodo lahko urejali svoje zadeve. Danes pa obstoja bojazen, da bi s koncentracijo upravnih zadev na enem mestu odvojili občana od oblasti in ustvarili pogoje za birokratizacijo odnosov med upravo in občani. Odbornik Vidrih je postavil zlasti vprašanje, kako naj še obstoja občina kot temeljna družbeno politična skupnost, če nima svojih upravnih organov. Ugotovil je, da so predvsem odprti nekateri problemi urejanja premoženjskih zadev in da bo na tem področju občan najbolj prizadet, če se bodo te zadeve reševale z nekega centra. Pravi, da je zagovornik stališč, da bi se dajalo tudi svetovi pri občinskih skupščinah več odločujočih pristojnosti, ker bi ti lahko sprostili skupščino dnevnih vprašanj, v katerih se mnogokrat izgublja in zamuja čas.

Na izvajanju tovariša Vidriha je odgovoril Danilo Sbrizaj in dejal, da občinska skupščina ne razpravlja o osnutku mestnega statuta, da bi konkretno spreminjala posamezne člene osnutka, temveč o tem, da bi prišli do jasnejših stališč, ki jih bodo odborniki posredovali na zborih volivcev. V nadaljevanju pravi, da ima občinski statut svoje določilo, ki govori o ohranitvi skupščinske uprave. Za združevanje upravnih služb pa je treba konkretnjših analiz in to takih, ki bodo pokazale racionalnost in cenenost združevanja. Pri tem bi se morala cenenost oceniti tudi glede na učinkovitost, ne pa zgolj na absolutno pocenitev delovanja. Glede 36. člena mestnega statuta, ki govori o sredstvih mesta, je pripomnil tovariš

Sbrizaj, da ta člen uzakonjuje obstoječe stanje delitve dohodkov med občinami in mestom. Mestni dohodki izvirajo iz tržne funkcije mesta: od prebivalcev mesta, kakor tudi obiskovalcev, ki kupujejo v mestu. Vendar so v mestnem kakor tudi v občinskem statutu dane možnosti za odstopanje sredstev med mestom in občinami, če gre za upoštevanje gospodarske moči posamezne občine in skupnih potreb.

O 112. členu smatra, da zajema brez variante, ki govori o prenosu vseh pristojnosti z občine na mesto, da gre le za zadeve skupnega pomena. Ob tem pove tudi svoje mnenje, da bi morala biti uprava bližje občanu, centralizirana uprava na vseh področjih pa prav gotovo ne bi približevala interesov občanov.

Odbornik Čedo Mokole smatra, da statuti premalo razmejijo in precizirajo odnose med občino in mestom. V kolikor bi take statute sprejeli, bi praktično razrešili občino v vseh njenih operativnih, upravnih in samoupravnih funkcijah. V nadaljevanju ugotavlja, da se ne strinja z določili, ki govore o prenašanju sklada skupnih gospodarskih rezerv iz občine v mesto. Skupne rezerve gospodarskih organizacij znašajo v ljubljanskih občinah 9 milijard starih dinarjev. Šiška pa bi v tem skladu participirala s ca. 1.700.000.000 starih dinarjev. Smatra, da bi bilo potrebno, da ta sredstva še naprej obstojajo v sklopu občinskega gospodarstva, ki bolj neposredno pozna gospodarsko problematiko in je dosti bolj živo zainteresirano za solidne naložbe.

V nadaljevanjih seje so odborniki tudi razpravljali o položaju in ustanavljanju krajevnih skupnosti ter o samoupravljanju v mestu. Tovariš Rajer je smatral, da bi moral mestni statut vsebovati tudi določbe o tem: kaj takrat, če večina zborov volivcev zavrne akte mestne skupščine. Zlasti v tistih primerih je to vprašljivo, ko se izrazi zoper določene akte toliko zborov volivcev, da bi morala mestna skupščina nujno upoštevati tudi to obliko neposrednega samoupravljanja, sicer bi v primeru obratnega ravnanja morali zbori volivcev postavljati vprašanje odpoklica svojih odbornikov. V nadaljevanju pravi tovariš Rajer, da so v mestnem statutu razmerja med občinskimi in mestno skupščino preveč sramežljivo in nejasno urejena.

Odbornik Zdravko Vidrih je ob koncu postavil še vprašanje o posebnih organih — postajah milice in dejal: da smatra, da je uprava javne varnosti skupni organ mesta. Naj imajo postajo milice vse občine tako, kot je organizirano že sedaj. Smatra, da pristojnosti organov milice ureja zakon, ki daje predsedniku skupščine, občinski skupščini in svetu za notranje zadeve nekatere dolžnosti in pravice v razmerju do postaj milice. V takem primeru, kot je navedeno v mestnem statutu, pa bi bile te pristojnosti samo kos papirja.

Prispevki za bolnišnico

V ŠISKI smo priča naglemu razvoju tovarne LEK, ki vedno bolj postaja ena izmed ključnih tovarn farmacevtskih, kozmetičnih in kemičnih proizvodov. Kljub temu, da tovarna LEK stoji pred novimi investicijami, s katerimi se bo spoprijela letos ter da izdva precejšnja sredstva za standard svojih delovnih ljudi, pa niso njeni samoupravni organi pozabili na interese širše družbene skupnosti.

Eden takih interesov je tudi zbiranje sredstev za novo bolnišnico v Ljubljani. Tovarna Lek že od leta 1967 izdva iz svojih sredstev po 20 milijonov starih dinarjev letno, tako, da je do sedaj vložila v ta namen že 60 milijonov starih dinarjev. Čeprav primer tovarne Lek ni osamljen v naši občini, se vendar nobena druga delovna organizacija ne more pohvaliti s tolikšnimi in tako stalnimi prizadevanji za občo korist vse Ljubljane in širšega ljubljanskega območja. Smatramo lahko, da bi dela z dograditvijo bolnišnice hitreje napredovala, če bi povsod našli vsaj del razumevanja, ki ga posveča tej ustanovi kolektiv tovarne Lek.

Skupščina občine Ljubljana—Šiška po izvedeni javni razpravi na zborih volivcev in zborih delovnih ljudi, razpravi v družbeno-političnih in drugih organizacijah ter splošnemu zboru občine Ljubljana—Šiška po predhodno izvedenem usklajevalnem postopku z organi mesta Ljubljane in drugih ljubljanskih občin na seji občinskega zbora delovnih skupnosti dne 1969 sprejema

Statut občine Ljubljana—Šiška

I. DEL

TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

Občina Ljubljana—Šiška je temeljna družbeno-politična skupnost na svojem območju.

V občini uresničujejo občani vse pravice temeljne družbeno-politične skupnosti, razen tistih, ki so zaradi skladnega razvoja mesta Ljubljana kot enotnega družbenega, gospodarskega in kulturnega prostora razglašene za zadeve skupnega pomena za mesto.

Pri uresničevanju pravic in dolžnosti občine, ki so s statutom mesta Ljubljana razglašene za zadeve skupnega pomena za mesto, sodeluje občina z mestom, drugimi občinami v mestu Ljubljani ter s samoupravnimi skupnostmi, z delovnimi in drugimi organizacijami skupnega pomena za mesto.

2. člen

V občini Ljubljana—Šiška se v skladu s temeljnimi izhodišči in smernicami družbenega, gospodarskega in kulturnega razvoja mesta Ljubljana kot celote in občine kot njegovega sestavnega dela:

- urejajo vprašanja, ki imajo neposreden pomen za gospodarski, družbeni in kulturni razvoj občine;
- ustvarjajo materialni in družbeni pogoji za razvoj gospodarstva in drugih dejavnosti;
- zagotavljajo materialni in drugi pogoji za zboljšanje življenjske ravni ter za zadovoljevanje materialnih, socialnih, kulturnih in drugih potreb občanov;
- usklajujejo posamezni in skupni interesi s splošnimi družbenimi interesi;
- zagotavljajo pogoji za uresničevanje političnih, osebnih in samoupravnih pravic občanov ter vseh oblik neposredne demokracije;
- urejajo odnosi, ki imajo neposreden pomen za občane v občini;
- odloča o višini in uporabi sredstev narodnega dohodka, namenjenih za kritje splošnih potreb v občini;
- spodbuja družbeno in samoupravno dogovarjanje med delovnimi in drugimi organizacijami;
- ustanavljajo delovne in druge organizacije v gospodarstvu in družbenih službah;
- zagotavlja pogoji za delo in zaposlovanje delavcev ter dviganje proizvodnosti dela;
- organizirajo organi oblasti in družbenega samoupravljanja ter javne službe, ki imajo pomen za občino;
- določa uporaba zemljišč in stavb v družbeni lastnini ter uporaba stvari v splošni rabi in skrbi, da se uporabljajo v skladu s splošnimi interesi in pod pogoji, ki so določeni z zakonom;

... a to samoupravljalnica

- zagotavljajo pogoji za preprečevanje in odpravljanje posledic elementarnih in drugih nesreč;
- zagotavlja izvrševanje in uporabo zakonov ter drugih predpisov iz svoje pristojnosti, posebno v odnosu do občanov, delovnih in drugih organizacij, ter varuje zakonitost;
- opravljajo tudi druge funkcije družbeno-politične skupnosti, razen fistih, ki so z ustavo, zakoni in statutom mesta dane v pristojnost drugih družbeno-političnih skupnosti.

3. člen

Pri izpolnjevanju svojih pravic in dolžnosti do občanov, delovnih in drugih organizacij ima občina samo z zvezno in republiško ustavo, z zakonom in s tem statutom določene pravice. Uresničuje jih na temelju ustave, zakonov in svojih predpisov v okviru enotnega političnega, ekonomskega in pravnega sistema SFRJ.

4. člen

Statut občine s statutom mesta, s statuti samoupravnih skupnosti, krajevnih skupnosti in delovnih organizacij dopolnjuje v izdelan sistem odnosov, ki zagotavlja suverenost organov in delovnih skupnosti pri odločanju v zadevah, ki so v njihovi pristojnosti, omogoča pa tudi smotno usklajevanje individualnosti in družbenih interesov ter uspešnejši razvoj delovnih organizacij, krajevnih skupnosti in občine kot celote.

5. člen

Občina opravlja družbeno nadzorstvo nad poslovanjem delovnih organizacij in nadzor nad zakonitostjo njihovih samoupravnih aktov, razen pri delovnih organizacijah, ki opravljajo dejavnost skupnega pomena za mesto.

6. člen

Pravice in dolžnosti opravljajo občani neposredno na zborih volivcev in zborih delovnih ljudi in drugih oblikah neposrednega odločanja, posredno pa preko občinske skupščine in njenih organov, izvoljenih organov krajevnih skupnosti in samoupravnih skupnosti.

Svoje politične, družbeno-ekonomske, kulturne in druge skupne interese uresničujejo občani tudi v družbeno-političnih in drugih organizacijah v občini.

7. člen

Občan občine Ljubljana—Šiška je vsak državljan SFRJ, ki ima stalno prebivališče v občini.

Pravice in dolžnosti so določene z ustavo, zakonom in s tem statutom.

8. člen

Občina Ljubljana—Šiška je pravna oseba. Njen sedež je v Ljubljani, Trg prekomorskih brigad št. 1.

9. člen

Občina ima svoj pečat v obliki kroga, ki ima v sredini grb Socialistične republike Slovenije, ob krožnici v prvi vrsti napis »Socialistična republika Slovenija«, v drugi vrsti pa »Skupščina občine«; pod grbom je napis »Ljubljana—Šiška«.

10. člen

Območje občine Ljubljana—Šiška določa zakon in obsega naslednje katastrske občine in naselja:

NASELJA	KATASTARSKE OBCINE
1. Brinje (del):	Ljubljana (del)
2. Bukovica:	Bukovica pri Vodica, Utik
3. Dravljje (del):	Ljubljana (del)
4. Gameljne:	Sp. Gameljne, Sr. Gameljne
5. Glince (del):	Dolnice (del), Glince, Kamna gorica, Podutik (del), Toško čelo
6. Golo brdo:	Golo brdo, Seničica
7. Hraše:	Hraše
8. Kapucinsko predmestje (del):	Ljubljana (del)
9. Medvode:	Medvode (del), Svetje
10. Moše:	Dragočajna, Moše
11. Polje:	Polje pri Vodica, Goričane, Medvode
12. Preska:	(del), Preska pri Medvodah, Rakovnik, Vaše, Zlebe (del)
13. Rašica:	Rašica
14. Repnje:	Dobruša, Repnje
15. Senica:	Ladja, Sp. Senica, Zg. Senica
16. Skaručna:	Povodje, Skaručna, Vojško
17. Smednik:	Smednik, Valburga
18. Sora:	Dol, Sora
19. Sp. Pirniče:	Sp. Pirniče, Vikrče, Zavrnh pod Šmarno goro
20. Sp. Šiška (del):	Ljubljana (del)
21. Stanežiče:	Dvor, Gunclje, Medno, Stanežiče, Šentvid (del)
22. Studenčice:	Govejek, Studenčice, Tehovec, Trnovec (del)
23. Šentvid nad Lj.:	Dolnice (del), Podgora, Poljane, Pržanj, Šentvid (del), Trata, Vižmarje (del), Zapuže
24. Šinkov turn:	Koseze, Šinkov turn
25. Šmartno pod Šmarno goro:	Šmartno pod Šmarno goro
26. Tacen:	Tacen
27. Topol:	Brezovica pri Medvodah, Topol pri Medvodah, Trnovec (del)
28. Vesca:	Selo pri Vodica, Vesca
29. Vižmarje:	Brod, Šentvid (del), Vižmarje (del)
30. Vodice:	Vodice
31. Zapogce:	Dornice, Torovo, Zapogce
32. Zbilje:	Zbilje
33. Zg. Pirniče:	Verje, Zg. Pirniče
34. Zg. Šiška (del):	Ljubljana (del)
35. Zlebe:	Zlebe

Na jugu meji občina Ljubljana—Šiška na občino Ljubljana—Center in občino Ljubljana—Vič—Rudnik, na zahodu na občino Škofja Loka, na severovzhodu na občino Kranj in Kamnik, na vzhodu pa na občini Ljubljana—Bežigrad in Domžale.

(Nadaljevanje na 4. strani)